

ved Siden af al anden Undervisning her i Landet.

Jeg havde ventet, at et andet Medlem, som var mere inde i disse Sager, havde taget Ordet, for at tale om det kongelige Teater, idet nemlig i forrige Samling den daværende højtærede Kultusminister kom med en Udtalelse, som ikke kunde andet end forurolige dem, der ønske, at man en Gang maatte komme til en finansiel Ordning med Hensyn til det kongelige Teater. Den daværende Minister udtalte nemlig, at saaledes som Forholdet er ordnet, kunde det ikke være anderledes, end at der gik lidt rigelig Penge til, og at der ikke var nogen stærk Opfordring for Administrationen til at anvende den behørigte Økonomi. Rigtigheden af, hvad den daværende Minister sagde, har ogsaa vist sig, idet Underbalancen ved det kongelige Teater stadig er stegen. Den er stegen fra forrige Aars 172,000 Kr. til i sidste Regnskabsaar at være 216,192 Kr. og nogle Øre. Det vil sige, at hver Forestilling, naar vi regne, at der gives omtrent 260 Forestillinger om Aaret, koster Statskassen omtrent 830 Kr. Og naar vi regne de Udgifter, som Teatret ellers forvolder Statskassen, og som ikke findes paa Teatrets Budget, nemlig Pensioner og Renten af den kostbare Bygning, der staar til Teatrets Raadighed, og hele den Kapital, som stikker i Anlægget, saa tror jeg ikke, vi komme meget langt fra, at i det sidste Aar har hver enkelt Teaterforestilling kostet Statskassen omtrent 1,000 Kr. Jeg antager, at vi omtrent allesammen kunne være enige om, at det er for meget, og jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at søge at faa tilvejebragt en Reform heri. Den højtærede Minister har jo paa et andet Omraade, formodentlig foranlediget ved en vægtig Udtalelse fra en særlig sagkyndig Side, indladt sig paa en Reform i en af hans Forgængers Foretagender, jeg sigter til Retskrivningspørgsmaal. Jeg tør selvfølgelig ikke tillægge mine Ord den Vægt, som den Mands Ord have haft, som jeg nu omtalte, og jeg vilde ønske, at nogen, hvis Ord havde større Vægt end mine, vilde sige dette til den højtærede Minister, men det forekommer mig, at den højtærede Minister ikke kunde gøre sin Debut som den høfstdommanderende ved det kongelige Teater paa nogen bedre Maade end ved at søge at tilvejebringe en bedre Ordning af dette Forhold. Jeg er naturligvis ikke sagkyndig nok til at kunne sige, hvad det er, der er galt ved det kongelige Teater, men jeg kan dog ikke undlade at omtale, at jeg tror, at Hovedfejlen derovre er den, at de ikke bestille noget. Vi have en meget stor Kunstanstalt

med et overordentlig stort Personale, men naar vi gennemgaa, hvad de producere, vil det vise sig, at det er ganske overordentlig lidt. I den Udtalelse af den tidligere Kultusminister, som jeg før nævnte, staar, at Indtægten er gaaet ned, at man ikke faaleses som tidligere stadig har udsolgt Hus til forhøjede Priser, at Folk søge andre Steder hen, og at Teatrets Indtægt ved Salg af Billetter derfor gaar ned. Ja, men gør man altid paa det kongelige Teater alt, hvad man kunde og burde gøre for at trække Folk dertil? Vi have nylig faaet en Meddelelse om, hvorledes det kgl. Teater er drevet i det sidste Aar, og deraf fremgaaer, at der i det sidste Spilleaar er opført summa summarum 11 nye Stykker, deraf ere tre Operer og en Ballet — den vil jeg nu slet ikke omtale paa Grund af total Mangel paa Sagkyndighed. Men naar vi se, at en Institution som det kgl. Teater, Nationalteatret, den danske Skueplads, ikke kan drive det til mere end at opføre 7 nye Stykker i eet Aar, hvoraf endda det ene, nemlig Goethes „Faust“, kan siges muligvis ikke at være ganske nyt, og et andet af de opførte Stykker, „En Historietime“, er et saa lillebitte Stykke, at det næsten ikke kan regnes med, saa bliver der egentlig kun 5 rigtige Komedier tilbage, som det kgl. Teater har kunnet bringe paa Benene i Løbet af en hel Spilleaason. Det forekommer mig, at det maatte kunne drives til en større Virksomhed, og at der der igennem maatte kunne skaffes større Indtægter til Teatret. Jeg ved meget godt, at Udgifterne maatte ikke ret let kunne bringes væsentlig ned. Pensionerne ere en Gang fastsatte, og man kan ikke saa pludselig jage Mennesker bort, endstønt jeg tror, at der kunde ske en hel Del Reduktion i Personalet, uden at det vilde føles videre, men det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg vil kun henstille til den højtærede Kultusminister at tjene sine Spørrer som Kultusminister ved at søge at fremstaafe en finansiel Ordning, hvorved vi kunne slippe for dette urimelige, stadigt stigende Tilskud til det kgl. Teater. Der har været stærk Misforståelse med dette, ikke alene indenfor den Side af Tinget, som jeg hører til, men sandelig lige saa stærk indenfor den Side af Tinget, som særlig slutter

Rettelse.